

א [מ"י פ"ה] מלחמות עזודה
ויה"כ הילכה [ג]:
ל ב ג ד ה ו ז מ"י פ"י
מלחמות כל' המקדש הילכה
ו' י' :

מוסך ר' שי
מעלון ברקש ולא
מורידין. מקול ליטין נא
בכמימות נפק דמי נלכדים
ונוטח לטל ששתה (א).
כגמלה קתוליאים קדושים (ט),
ויש לנו טען שמתוך מילוי
הזרות (ב), בראש. ממן
סופה צונחר לו (כישר ז').
וממקרים רבים לא
צוכו נזקניהם וקהלתו נל חקלין.
א. סינקל (ט).

ובולן נוהגות במשוח שעטן מימה דין זפקן ה' נון
בשוגlion (מכות ד' י'): ומימי' ד'
במסדרין ר' פ' כתן גدول ד' ק' ו'
סוסורג כ' ג' ו' כ' סカラג ח'ינו ו'
ממסך תלולס ו' והמליה ול' הדר צמי'ה
ממשקות שענבר ק' נלענן ו' מכם
מלולמה ל' י' יולדת צבג בס' ממוחיא
באלרוא' וטמיה י' ל' לכ' עיריך וכ'
לשתה כ' ג' צבגה סカラג ג' ו'
צערםיז מטהוי וה' דקמני' ממוחיא
באלרוא' כ' יינו כגן לד' טה כתן ג' גודל
צבגה סカラג ק' י' דקמני' ו'
וועזה מסק' נועלס כגן לד' ו'
מעוח שענבר ומיטום מלומחה:

הדרן עלך בא לו
יוס

תלמוד לומר ים שבעת מים ייכנס הכהן תחתיו מבני אשר בא אל אהל מועד מר שראו לבא אל אהל מועד ואם איתא מיחוזא איןו משמש לא באורבה ככהן הדיוט לא בשמונה כהן גדול אמר בר יצחק הבן קאמר כל שעיקר מושיחתו למלוכה מותיבי משוח מלכמתה רשותו ליה אלא כהן גדול משום איבח רשות מוריידין אמר ליה אבוי אלא כהן הדיוט ^ט משום מעליין בקדש ולא רבא רשות מושיחתו ליה איבח ולא קאמ משמש לא פרע ולא פורם אבל פורם הוא מלמטה ההדיוט מלמעלה ואין מפמא לקרובינו המצוות ופר יומם הכהנים ועשרה היאפה אינן כשרות אלא בו וכולן נוהגות במוציאו על הבתולה ומזהדר על האלמנה ואינו אוכל ואני חולק נוטל חלק בראשנה כלים ופטור על טומאה מקדש וקדשו כפרשה לא פרע ולא פורם ולא מטמא מזהדר על האלמנה ומהזיר את הרוץך אמר אבוי ורבי אמר לאפייהו אין נוהגות במשוח שעבר האיפה וכולן אין נוהגות במשוח מלכמתה כביכולו ברכותיה אמר ורבי אמר לאפייהו מתקיף לה רב קרא דברי קיסר אלא לרבי חייא בר אבא וחנן הכהן כי אתה רבנן אמר נשאל איתמר בכהן משוח מלכמתה נשאל בהו תננו רבנן בלבלי נשאל וה נשאל פניו כלפי שכינה הגדור הוה וה נשאל אמר כי אמר ה' על נגידך לומר כי אמר ה' אלא עלה והצין ושאל לו ה' ולא מהדר בלבו שנאמר ^ט שאמרה חנה בתפלתה שנאמר ^ט וחנה שואלי שני דברים כאחד ואם ישאל אין לו אלא ראשון שנאמר ^ט הדסנורי בענו יאמר ה' יוד והא אמרת אין מונ' נון' ויאמר ה'

ישים נס פולע ונס פולס ומינו מטמיה לקדושים ומוויא פרצתנו דהאי מנייה נסויות יכול יקליעו חוץ מלה נס נס במסכת מכות (ד"ה, י), מקרח ופליגי לדין עלייה] בגדים ומפיקו סלי משות מלחה נס דקמי כוונת] כמהמו הכנז משות מלחה דוחטן מיני וחוכם נס לאביה ר' יומן: רבי אחא. מס' ס"ה ב' קמץ נס ר' יונין (ד"ה) נמי מהרין דפקין להמשה ר' קיסר ר' צנץ אמר. נס משות קאן חימר הילג נס הילג ר' צנץ חומסה ונשלח נזריות ומתומים שאמנץ נס הילג לו ר' בון נלפי הרים ומומייס אס למפורך צבוקן סחובן: ט' ב' בפסחים מא טה וטהן שנמלר וטהן לו נס מנתקט טהה דכליים נפי: אני דכליים נפהה. הילג נס הילג נס הילג

בנה. כיצד שואלין, השואל פניו כלפיו והנשאול אומר לו כמה אמר ה' עליה ואין שואלין על ב' דברים אחדים (כמכוון) [גמו'כ מרכין דמיינע] לאן מטה וגולךין לר' לבן מטה דסרו'ין [יב, ה] מוכן לטפל בסנה עלי נכלטמו. גאנס מ"ר. בווין נהוגות

מלוממה צדמוננו: פֶרְ קָפֵן מַחַיָּה
גַּרְסִינָן. לְשִׁיןָו פֶרְ קָפֵן עַל כָּל
סְמִינָות כָּאן מַשְׂיחָה שְׁמַנְיָה זְבֻעָנָס
דְּכַר וְעַמָּה לְדַכְרָה קְמִינָיָן עַל וְדוֹנוֹ
כְּלָת מַגְיָה פֶרְ וְסְקָדְמָיו מַבְיָה כְּבָבָה

לְאַלְמָה צְדָמָנוּ: פֶרְ קָפֵן מַחַיָּה
זְוִיקָּלְדָּה בְּזָוִילָם
לְחַמְּוֹמָה פְּסָה (צ'), גַּם מִשְׁעָן
וְאַתְּנוֹת נְכָמָה
אַבְּשָׁעָס' לְבָלְסָם דְּכַמְּמָה תְּלִיבָה
פְּשָׁעָם כְּלָמָדָה כְּלָמָדָה
לְאַלְמָה וְעַמָּה כְּלָמָדָה,
לְאַלְמָה וְמַעֲמָה לְיַעֲמָה).

לו שערם כטהר ייחל סכימללה
ועציריהם הולפה. סכלן יוס לדכמץ
הכהן הקבש מהתמי מנגני יעסָך
חומה (ויקרא ז): נֶלְעַפּוּ. וְלֹא
לכלל שער מחתמת חכימות: מלטמא.
שיפול נגידו: ואינו מעטף נקרופזיו.
ולכל אדיות מטמיה נחומרן סהמומיין
כפרשת: ומואזה ען סכתומא.
בעשך: ומואזה ען גאלמגא. כללו:
ומחויר אה קרווא. נקמיות: ומקריב
הוון. לדמיכ ומן סמקדך נֶלְעַפּוּ
(ויקרא כ): כדרפליטת כפרק קמנה
(ד' יג): ואינו הולך כלומר נֶלְעַפּוּ
על פִּי כהוה מלון מן הסדריות גענין
סקרכז צו טו נו גענין חכילה:
ואינו חולג. כהוה מון נסוכן גערכ
כטמצעורו שׂתְּנוּיות למלמיין בזומיס
פרק טגבול יוס (ד' ט). סלהויל נמלכילה
חולון שׂתְּנוּי רהי נמלכילה חיינו חולון:
ומקריב אהן ניכלא. מפלוכט כפרק כפרק
(ד' יט): ופטור ען טומאת מקוד.
בזקויות נפקה נֶלְעַפּוּ מקללה כפרק גמליה

TORAH AND THE HEBREW BIBLE

1. שבשת מימים ילבש
רבנן תחתיו מבגין איש
ביבא אל ואל עשו לשליטה
בקדרש: שמות טב כ-
2. בשלאל קיד בון לארא
ארדר אדררי הגדוד היה
השוג השיג והצלח
השאנבו יואר לו רוחה
שהalon כח

3. ולפי אליעזר הבון
עימדר טראאל לו במשטח
הארדים לפִּי יי' על פִּי
אברהם פִּי בראה הא-ויל
ההעדרה: בדוריך או אל
בנוי טראאל נובּוּבָּן
ההעדרה: ותבה היא דרכברת על
בלבך לך רה שפתייך בעית
וקולקה לא ישמע ווישבנה
על לשדרה:

4. טראאל א ג' שמואל א ג'
5. היזטסבון בעילו קיעיליה
וירא קינדר שאול אבש
שמע עבדך יי' אליד
ישראל הגד בא לעבדך
ויאמר יי': שמואל א ג' בא

גלוון הח"ם
גלוון הח"ם שנאר ונה הא
מודברת על לבת. עין גיטם

הנחות ה"ב (ז) ריש"ד ס' מה' נון ק"ל מושך בשרות נקודות:

הנחות ה"ח (ט) ריש"ד ס' מה' נון ק"ל מושך בשרות נקודות:

הנחות ה"ג (א) גמרא ס' כה' כ"ג לפון כי סדרה נון ק"ל מושך בשרות נקודות:

הנחות ה"ד (ב) גמרא ס' כה' כ"ג לפון כי סדרה נון ק"ל מושך בשרות נקודות:

בשושנתה בפְּנֵי רַבִּים, בְּכָל־דָּרֶךְ נְסָמָתָה לְפִנֵּי דָּבָר (תְּמִימָה) וְלְפִנֵּי (טָהֹרָה) נְסָמָתָה בְּכָל־דָּבָר.

ה) עי' צמילוטי הלייטב"ה ועיין ס"ג.